

معاون کمیته دولتی امور گروه های دینی جمهوری آذربایجان از سبک ترجمه در کتب دینی ترجمه شده در این کشور انتقاد کرد!

معاون اول کمیته دولتی امور گروه های دینی جمهوری آذربایجان با انتشار مقاله ای در پایگاه اینترنتی این کمیته ، "زبان مادری" را از "مقدسات" و "شاخص معنویات" توصیف کرد و خواهان مقابله با کتاب های اسلامی ترجمه شده در جمهوری آذربایجان شد که به تعبیر وی، "سلیس بودن" زبان آذربایجانی را به خطر می اندازند!

به گزارش آران نیوز: به نقل از پایگاه اینترنتی کمیته دولتی امور گروه های دینی جمهوری آذربایجان، در مقاله "صیاد صلاحی" (صیاد صلاحی) آمده است: « ارزش های ملی معنوی هر ملتی از عوامل تفاوت ملت ها با دیگران و از موانع ذوب و نابود شدن ملت هاست. این ارزش ها عبارت از میراث فرهنگی معنوی برجای مانده از دین و زبان و تاریخ هستند. زبان یکی از سنگ بناهای حفظ موجودیت و هویت هر قومی است. انسان، تنها موجودی است که با استفاده از ارتباط زبانی ، به سطح کنونی توسعه دست یافته است. برخی زبان ها نتوانسته اند از دشواری های تاریخ عبور کنند و نابود شده اند. به تعبیر "فریدون بیگ کوچرلی"، اندیشمند برجسته آذربایجانی، اگر تمامی میراث مادی و معنوی ملتی از دستش گرفته شود، اما به زبان مادری اش تجاوز نشود، آن ملت نابود نخواهد شد و پس از مدتی کوتاه به پا می خیزد. اما، ملت فاقد زبان مادری را با هیچ مال و ثروتی نمی توان زنده کرد. زبان ما (زبان آذری) نیز بارها تحت فشار قرار گرفته است. بخصوص فشارها و تدابیر ضد زبان های ملت های کوچک در امپراطوری روسی (شوروی) که از سال های دهه ۳۰ قرن بیستم آغاز شد، شامل حال زبان آذربایجانی نیز شد. نه تنها در سطح دولتی از زبان آذربایجانی استفاده نمی شد، حتی اجازه تحقیق همه جانبه درباره آن نیز داده نمی شد. در همان دوره، فراگیری " کتاب دده قورقود" از جنبه زبانی و معنوی و تحقیق علمی نظری ممنوع شده بود. به هر شکلی ، امکان مرتبط شدن تحقیقات زبانی با ترک گرایي فراهم نمی شد و به این قبیل مولف ها ، انگ " پان ترکیست" زده می شد. »

معاون کمیته دولتی امور گروه های دینی جمهوری آذربایجان با اشاره به رسمی شدن زبان آذربایجانی در جمهوری سوسیالیستی آذربایجان شوروی در سال ۱۹۷۸ در کنار زبان رسمی روسی ، آن را نتیجه درایت و خدمات حیدرعلی اف به جمهوری آذربایجان دانسته و افزوده است: " حیدرعلی اف پس از بازگشت به قدرت با درخواست های مکرر ملت جمهوری آذربایجان ، فعالیت هدفمند و مستمر در زمینه افزایش نفوذ زبانمان که جزئی از ارزش های ملی معنوی مان است، آغاز کرد..... حیدر علی اف، پیشوای بزرگ، در فرمان ۱۸ ژوئیه ۲۰۰۱ درباره زبان مادری نوشت: " آذربایجانی های دنیا نباید زبان مادری و دین و سنت های ملی شان را فراموش کنند. هر آذربایجانی باید افتخار کند که تاریخی بزرگ و فرهنگی کهن و غنی و وطنی مثل جمهوری آذربایجان دارد." حفظ سلیس بودن زبان مان برای نسل های آینده، وظیفه مهم یکایک ماست."

معاون کمیته دولتی امور دینی جمهوری آذربایجان افزوده است: " هم اکنون به کتب ترجمه شده زیادی در زمینه های دینی در کشور برمی خوریم... هر ماه خوانندگان با کتاب های جدیدتری آشنا می شوند. ترجمه ها اساسا از زبان های عربی و ترکی و فارسی است."

صیاد صلاحی با انتقاد از منطبق نبودن برخی از ترجمه ها با قواعد زبان آذربایجانی نوشته است: « هم کلمات، به درستی نوشته نمی شوند و هم نشانه ها به درستی به کار نمی روند... این را هم با اندوه قلبی می گویم که امروز روحانی ها در خیلی از موعظه هایشان و سخنرانی هایشان به سبک سایر کشورها سخن می گویند. این مساله بیشتر در طرز سخن گفتن کسانی خودنمایی می کند که در کشورهای خارجی تحصیل کرده اند. آنها خواه در مراسم های ختم و خواه در مجالس عزاداری و خواه در خطبه هایشان به "سلیس بودن" زبان ما لطمه وارد می کنند. تحصیل کردگان ترکیه بیشتر به زبان و لهجه ترکی سخن می گویند. تحصیل کردگان کشورهای عربی با اصواتی از گلو و شاید هم به عمد و برای "عالم نما" جلوه کردن، سخن گویند و فارغ التحصیلان مدارس دینی ایران نیز کلمات را کشیده کشیده تلفظ می کنند. مثلا می گویند " در را دق الباب کرد" یعنی " در زد". آیا گفتن این جمله به آن راحتی ، تا این حد دشوار است؟ این مساله به هنگامی بیشتر نمایان می شود که تحصیل کردگان در خارج همدیگر را مخاطب قرار می دهند: " آبی" (خطاب احترام آمیز به زبان ترکی استانبولی) ، " آقا" و " اخی". این ها، " کتاب مادرم" ، اثر جلیل محمدقلی زاده (از منورالفکرهای ضددین در ابتدای قرن بیستم) را به یاد ما می اندازد. (مترجم: " کتاب مادرم" از تفاوت فرهنگ و گویش و درک و فهم سه برادر بحث می کند که در روسیه و ترکیه و ایران تحصیل کرده اند و نمی توانند درباره ازدواج خواهرشان به تفاهم برسند. در این کتاب، نگرش و گویش و فهم برادری که در ایران تحصیل کرده است، بیش از همه تمسخر و هجو می شود و همه ساله تئاتر و نمایش تلویزیونی این اثر در باکو نمایش داده می شود.) میرزاجلیل، این منظره را در ابتدای قرن بیستم به زیبایی به تصویر کشیده بود. این استهزاء تاریخی ، پس از یکصد سال باز هم در حال تکرار شدن است."

معاون کمیته دولتی امور گروه های دینی جمهوری آذربایجان در پایان با تاکید بر اینکه " زبان مقدس و شاخص معنویات است" ، خواهان مقابله با این نوع کتاب های دینی ترجمه شده در جمهوری آذربایجان شده است که از دید وی "سلیس بودن" زبان آذربایجانی را به خطر می اندازند!